

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7109/2024
13.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ... , против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 558/23 од 05.10.2023. године, на седници одржаној 13.06.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 558/23 од 05.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 558/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 378/22 од 27.04.2023. године дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиле од 02.03.2023. године (став први изреке), тужена обавезана да накнади тужили имовинску штету од 6.680,85 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 17.08.2022. године (став други изреке), одбијен тужбени захтев за законску затезну камату на досуђени износ за период од 31.03.2015. године до подношења тужбе (став трећи изреке) и обавезана тужена да накнади тужили трошкове поступка од 48.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став четврти изреке).

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 558/23 од 05.10.2023. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 378/22 од 27.04.2023. године у ставовим првом, другом и трећем изреке (став првим изреке), а преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде и обавезана тужена да по том основу исплати тужили 39.000,00 динара (став други изреке), док су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијени (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној (посебна ревизија), применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Правноснажном пресудом одлучено је у смислу одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року о накнади имовинске штете проузроковане повредом права на суђење у разумном року. О праву тужиле због утврђене повреде права на суђење у разумном року у поступку стечаја Београдске банке а.д, који се у предмету Ст 16/02 води пред Привредним судом у Београду од 03.01.2002. године и о висини тражене накнаде која обухвата неисплаћени износ тужилине зараде и законску затезну камату на тај износ обрачунату пропорционалном методом, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим у одлукама овог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Према том правном схватању, постоји одговорност државе за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизмирена у поступку стечаја вођеног над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Указивање у ревизији на другачије одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић